

[Orla Møller.]

kvota fra 4 og op til i hvert fald 6 mill. kr. eller mere, for selv med en sådan forøgelse vil vi i mange år fremover fortsat være bagud. Det er klart, at kirkebyggeri ikke kan gå forud for andet byggeri; men det er der heller ikke tåle om, når noget sådant som dette foreslås, for der vil stadig væk komme nye til, og vi vil stadig hinke bag-efter. En ting burde i den forbindelse være indlysende, nemlig at der blev sat en kirke på det sted, hvor planetbyerne skyder op, samtidig med at disse nye byer kommer til, og at dette kunne ske uden om den eksisterende byggekvote.

Det andet, som giver mig anledning til en principiel bemærkning, er spørgsmålet om fremskaffelse af midler. Der er ikke i lovforslaget foretaget nogen afgørelse af, på hvilken måde støtten fra stat, kommune og private skal fordele sig, og det tror jeg er heldigt. Jeg tror også, det er rigtigt, at der stadig væk er muligheder for, at privat kapital kommer ind i dette byggeri. Jeg tror ikke, det ville være godt, om en kirke så at sige bare faldt ned fra himlen et sted. Det er en god ting, at menigheden på stedet får lov til at medvirke til at rejse en kirke.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed kippe med flaget for alle de mange kirkekomiteer, der har været med til at rejse kirker ud over landet, og i særlig grad gøre det for Det københavnske Kirkefond. Jeg synes, der er en lejlighed til i dag at sige tak for et energisk stykke arbejde i storbyen København og de nærmeste omegnssogne. Det er et fortrinligt arbejde, der er gjort, idet der er rejst 54 kirker.

En bemærkning mere i den forbindelse: det er klogt, at der bliver mulighed for ikke alene at forrente og afdrage lån, man optager til kirkebyggeri, men også at henlægge af kirkelige midler. Jeg er overbevist om, at mange menighedsråd vil udnytte dette og derved frigøre sig for store kurstab, så de på den måde kan tilrettelægge en mere langsigtet planlægning af kirkebyggeriet.

Den tredje principielle bemærkning gælder selve princippet, som denne lovændring bryder med. Tidligere har det været sådan, at et kirkebyggeri skulle starte gældfrit — ja, for få år tilbage skulle der oven i købet være et bestemt beløb, hvormed man kunne klare vedligeholdelsen. Det var et meget

hårdt princip, for det er ikke rimeligt, at ét slægtsled betaler den bygning, som skal virke måske for mange, mange slægtled. Det er ganske afgjort en god nyskabelse, som nu finder sted; den er rimelig og rigtig. Dette forslag vil bevirke, at folkekirken får en langt bedre ramme for at klare det behov, den står over for med hensyn til kirkebyggeri, og gøre dagens gerning. Derfor vil mit parti gerne støtte lovforslaget, og jeg skal anbefale det til en hurtig vedtagelse.

Skov Thulesen: Jeg vil straks sige kirke- ministeren tak for det lovforslag, som her er til behandling. Jeg er tilfreds med, at man på denne måde udbygger menighedsrådenes indflydelse og betydning. Man kan godt sige, at vi ved at gennemføre denne udvidede beføjelse til menighedsrådene handler helt i J. C. Christensens ånd, da han i 1901 kunne sige, at vil man gøre folkekirken afholdt af dens medlemmer, bør man give dem indflydelse på styrelsen af folkekirkens sager.

Kirkeministeren nævner i fremsættelsestalen, at denne lov blev ændret i 1956 — for kun 10 år siden. Man fik da gennemført den principielle ændring, at af de udgifter, en kirkes opførelse androg ud over statstilskuddet, kunne halvdelen dækkes ind gennem lån, der blev afdraget og forrentet over den kirkelige ligning. Forudsætningen for denne ordning var, at man normalt skulle kunne regne med ca. 50 pct.s statstilskud, dernæst altså ca. 25 pct. over den kirkelige ligning og de sidste 25 pct. ved frivillige bidrag.

Det kunne rent umiddelbart set synes at være en rimelig fordeling af finansieringsgrundlaget. I et land, hvor den altovervejende del af befolkningen tilhører folkekirken, må det være rimeligt, at staten bidrager til, at der kan skabes en forsvarlig kirkelig betjening. På den anden side kan det også være naturligt, at man til konstatering af et rimeligt behov for nye kirker forudsætter, at der som grundlag for en byggesag foreligger et beløb indsamlet på frivillig basis.

Når det udvalg, som netop har afgivet betænkning angående finansieringen af kirkebyggeri, enstemmigt går ind for en ændring af dette finansieringsgrundlag, så der nu lægges mere vægt på finansieringen